

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
--	--

קידושין-האשה נקנית		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ובשטר.												טז.	
מנלן?											^	טז.	
אמר קרא: (שמות כא) אם אחרת יקה לו, הקישה הכתוב לאחרת, מה אחרת מקניא בשטר, אף אמה העבריה מקניא בשטר.	עולא:										!	◇	טז.
הניחא למ"ד שטר אמה העבריה אדון כותבו, אלא למ"ד אב כותבו, מאי איכא למימר?											ז	◇	טז.
שטר אמה העבריה מי כותבו?	דאיתמר:										ז	◇	טז.
אדון כותבו	רב הונא:										◇	◇	טז.
אב כותבו	רב חסדא:										◇	◇	טז.
הניחא לרב הונא, אלא לרב חסדא מאי איכא למימר?											ז	◇	טז.
אמר קרא: (שמות כא) לא תצא כצאת העבדים, אבל נקנית היא כקנין עבדים, ומאי ניהו? שטר.	רב אחא בר יעקב:										!	◇	טז.
ואימא: אבל נקנית היא כקנין עבדים, ומאי ניהו? חזקה											ז	◇	טז.
אמר קרא: (ויקרא כה) והתנחלתם אותם לבניכם אחרים, אותם בחזקה - ולא אחר בחזקה.											!	◇	טז.
ואימא: אותם בשטר - ולא אחר בשטר											ז	◇	טז.
הכתיב: לא תצא כצאת העבדים.											!	◇	טז.
ומה ראיח?											ז	◇	טז.
מסתברא, שטר ה"ל לרבוויי, שכן מוציאה בבת ישראל.											!	◇	טז.
אדרבה, חזקה ה"ל לרבוויי, שכן קונה בנכסי הגר											ז	◇	טז.
באישות מיהת לא אשכחן.											!	◇	טז.
אי בעית אימא: להכי אהני אם אחרת.											!	◇	טז.
ורב הונא, האי לא תצא כצאת העבדים מאי דריש ביה?											ז	◇	טז.
ההוא מיבעי ליה: שאינה יוצאה בראשי אברים כעבד.	[רב הונא]										!	◇	טז.
ורב חסדא?											ז	◇	טז.
א"כ, לכתוב קרא לא תצא כעבדים, מאי כצאת העבדים? ש"מ תרתי.	[רב חסדא]										!	◇	טז.
וקונה את עצמו בשנים.												◇	טז.
דכתיב: (שמות כא) שש שנים יעבד ובשביעית וגו'.												◇	טז.
ביובל.												◇	טז.
דכתיב: (ויקרא כה) עד שנת היובל יעבד עמך:												◇	טז.
בגרעון כסף.												◇	טז.
דאמר קרא: (שמות כא) והפדה, מלמד, שמגרע פדיונה ויוצאה.	חזקיה:											◇	טז.
וקונה את עצמו בכסף ובשוה כסף, ובשטר.	תנא:											◇	טז.
בשלמא כסף, דכתיב: (ויקרא כה) מכסף מקנתו שוה כסף נמי, (ויקרא כה) ישיב גאולתו אמר רחמנא - לרבות שוה כסף ככסף אלא האי שטר ה"ד?											ז	◇	טז.
אילימא דכתב ליה שטרא אדמיה											!	◇	טז.
היינו כסף											ז	◇	טז.
אלא שיחרור											!	◇	טז.
שטר למה ליה? לימא ליה באפי תרי זיל, א"נ באפי בי דינא זיל											ז	◇	טז.

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

קידושין-האשה נקנית		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
זאת אומרת: עבד עברי גופו קנוי, והרב שמחל על גרעונו - אין גרעונו מחול.	רבא:									!		
יתירה עליו אמה העבריה.												■
אמה העבריה קונה את עצמה במיתת האב מרשות אדון, מק"ו: ומה סימנין שאין מוציאין מרשות אב - מוציאין מרשות אדון, מיתה שמוציאה מרשות אב - אינו דין שמוציאה מרשות אדון.	ר"ל:											◇
יתירה עליו אמה העבריה, שקונה את עצמה בסימנין	מיתבי רב הושעיא:									⚡		◇
ואם איתא, ניתני נמי מיתת האב										⚡		
תנא ושייר.										!		◇
מאי שייר דהאי שייר?										⚡		
שייר מיתת האדון.										!		◇
אי משום מיתת האדון לאו שיורא הוא, דכיון דאיכא נמי באיש לא קתני.										⚡		◇
ואלא ניתני										⚡		◇
תנא, דבר שיש לו קצבה קתני, דבר שאין לו קצבה לא קתני.										!		◇
והא סימנין דאין להם קצבה וקתני?										⚡		◇
אין להם קצבה למעלה, אבל יש להם קצבה למטה	רב ספרא:									!		◇
בן תשע שנים שהביא שתי שערות - שומא	דתניא:									■	!	
מבן ט' שנים ויום אחד עד בן י"ב שנה ויום אחד ועודן בו - שומא	[ת"ק]	◆	■	!								◇
סימן	ר' יוסי בר' יהודה:	◆	■	!								◇
בן י"ג שנה ויום אחד - דברי הכל סימן.	[ד"ה]		■	!								◇
ד' מעניקים להם, ג' באיש וג' באשה, ואי אתה יכול לומר ד' באחד, לפי שאין סימנים באיש ואין רציעה באשה	מתיב רב ששת, ר' שמעון:									⚡		◇
ואם איתא, ניתני נמי מיתת אב										⚡		
וכ"ת ה"נ תני ושייר										!		
והא ארבעה קתני										⚡		
וכי תימא, תנא דבר שיש לו קצבה קתני, ודבר שאין לו קצבה לא קתני										!		
והא סימנין דאין להם קצבה וקתני?										⚡		◇
וכי תימא, ה"נ כדרב ספרא										!		
והאיכא מיתת אדון, דאין להם קצבה וקתני?										⚡		◇
מיתת אדון נמי לא קתני.										!		◇
ואלא ארבעה מאי ניהו?										⚡		◇
שנים, ויובל, ויובל של רציעה, ואמה העבריה בסימנים.										!		◇
ה"נ מסתברא										■		
אי אתה יכול לומר ארבעה באחד מהם, לפי שאין סימנים באיש ואין רציעה באשה	דקתני סיפא:	■	■									◇
ואם איתא, באשה מיהא משכחת לה ארבעה, שמע מינה.										■		◇
ואלו מעניקים להם: היוצא בשנים, וביובל, ובמיתת האדון, ואמה העבריה בסימנים	מתיב רב עמרם:									⚡		◇
ואם איתא, ניתני נמי מיתת אב										⚡		
וכי תימא, תנא ושייר										!		

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

קידושין-האשה נקנית		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	
והא אלו קתני									?			טז:	
וכי תימא, דבר שיש לו קצבה קתני, דבר שאין לו קצבה לא קתני									!			טז:	
והא סימנין, דאין להם קצבה וקתני									?			טז:	
וכי תימא, ה"נ כדרב ספרא									!			טז:	
האיכא מיתא אדון									?			טז:	
תיובתא דריש לקיש תיובתא.										■	◇	טז:	
והא ריש לקיש ק"ו אמך									?		◇	טז:	
קל וחומר פריכא היא, משום דאיכא למיפרך: מה לסימנין שנשתנה הגוף, תאמר במיתת אב שכן לא נשתנה הגוף?									!		◇	טז:	
ענק עבד עברי לעצמו, וענק אמה העבריה לעצמה	תני חדא:								?	■	◇	טז:	
ענק אמה העבריה, ומציאתה לאביה, ואין לרבה אלא שכן בטלה בלבד	ותניא אידך:								?	■	◇	טז:	
מאי לאו הא דנפקא בסימנים, והא דנפקא לה במיתת אב									?		◇	טז:	
לא, אידי ואידי דנפקא לה בסימנין, ולא קשיא: הא דאיתיה לאב, הא דליתיה לאב.									!		◇	טז:	
בשלמא ענק אמה העבריה לעצמה - למעוטי אחין									?			טז:	
(ויקרא כה) והתנחלתם אותם לבניכם אחרים - אותם לבניכם, ולא בנותיכם לבניכם, מכאן, שאין אדם מוריש זכות בתו לבנו	דתניא:								?	■		טז:	
אלא ענק ע"ע לעצמו, פשיטא, אלא למאן?									?		◇	טז:	
יו"ד קרת קא חזינא הכא.	רב יוסף:								!		◇	טז:	
הא מני? תוטאי הוא	אביי אמר, הכי אמר רב ששת:								!		◇	טז:	
תוטאי אומר: לו - ולא לבעל חובו.	דתניא:								!	■	◇	טז:	
אלו מעניקים להם: היוצא בשנים, וביובל, ובמיתת אדון, ואמה העבריה בסימנין, אבל בורה, ויוצא בגרעון כסף - אין מעניקים לו	גופא: [ת"ק]									◆	■	◇	טז:
בורח אין מעניקין לו, ויוצא בגרעון כסף מעניקים לו	ר"מ:									◆	■	◇	טז:
ארבעה מעניקים להם, שלשה באיש וג' באשה, ואי אתה יכול לומר ארבעה באחד מהן, לפי שאין סימנין באיש ורציעה באשה.	ר"ש:									◆	■	◇	טז:
מנה"מ?										^		טז:	
יכול לא יהו מעניקים אלא ליוצא בשש, מנין לרבות יוצא ביובל, ובמיתת האדון, ואמה העבריה בסימנין? ת"ל: (דברים טו) תשלחנו וכי תשלחנו, יכול שאני מרבה בורה ויוצא בגרעון כסף? ת"ל: וכי תשלחנו חפשי מעמד, מי ששילוחו מעמד, יצא בורה ויוצא בגרעון כסף, שאין שילוחו מעמד	דת"ר: [ת"ק]								!	■	◆	◇	טז:
בורח אין מעניקין לו, דאין שילוחו מעמד, אבל יוצא בגרעון כסף, ששילוחו מעמד.	ר"מ:								!	■	◆	◇	טז:
בורח השלמה בעי									?		◇	טז:	
מנין לבורח שחייב להשלים? ת"ל: (שמות כא) שש שנים יעבד, יכול אפילו חלה? ת"ל: (שמות כא) ובשביעית יצא	דתניא:								?	■		טז:	
הכא במאי עסקינן - כגון שברח ופגע בו יובל, מהו דתימא, הואיל ואפיק ליה יובל - שילוחו מעמד קרינן ביה, ולא ניקנסיה ונעניק ליה, קמ"ל.	רב ששת:								!		◇	יז:	
יכול אפילו חלה? ת"ל: ובשביעית יצא.	אמר רב:									■	◇	יז:	
אפילו חלה כל שש?									?			יז:	
חלה שלש ועבד שלש - אינו חייב להשלים, חלה כל שש - חייב להשלים	והתניא:								?	■	◇	יז:	

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה- מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראייה-</p>
--	--

קידושין-האשה נקנית		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
בעושה מעשה מחט.	רב ששת:											◇
הא גופא קשיא,									⚡			
חלה שלש ועבד שלש - אין חייב להשלים	אמרת:									■		
הא ארבע - חייב להשלים												
חלה כל שש - חייב להשלים	אימא סיפא:									⚡		
הא ד' - אין חייב להשלים										⚡		
הכי קאמר: חלה ד' - נעשה כמי שחלה כל שש וחייב להשלים.												◇
כמה מעניקים לו? חמש סלעים מכל מין ומין, שהן חמש עשרה סלעים, דברי ר' מאיר	תנו רבנן: [ר"מ]											◇
שלשים, כשלשים של עבד	ר' יהודה:											◇
חמשים, כחמשים שבערכין.	ר"ש:											◇
חמש סלעים מכל מין ומין, שהם חמש עשרה סלעים, דברי ר' מאיר.	אמר ר"מ:											◇
ור"מ מנינא אתא לאשמועינן?												⚡
הא קמ"ל, מיבצר הוא דלא מבצר ליה מהאי מנינא, ואי בצר ליה מחד מינא וטפי ליה מחד מינא - לית לן בה.	[רבי מאיר]											◇
מאי טעמא דרבי מאיר?												^
יליף ריקם (שמות לד) ריקם מבכור, מה להלן חמש סלעים, אף כאן חמש סלעים.	[רבי מאיר]											◇
ואימא: חמש סלעים מכולהו												◇
אי כתיב ריקם לבסוף - כדקאמרת, השתא דכתיב ריקם ברישא, שרי ריקם אצאן ריקם אגורן, ריקם איקב.												◇
ונילף ריקם מעולת ראייה												◇
אמר קרא: (דברים טו) אשר ברכך יי' אלהיך.												◇
שלשים, כשלשים של עבד.	רבי יהודה:											◇
מאי טעמא דרבי יהודה?												^
יליף נתינה נתינה מעבד, מה להלן שלשים, אף כאן שלשים.												◇
ונילף נתינה נתינה מערכין, מה להלן חמשים, אף כאן חמשים												◇
חדא, דתפשתה מרובה לא תפשתה, תפשתה מועט תפשתה ועוד, עבד מעבד הוה ליה למילף.												◇
חמשים, כחמשים שבערכין.	ר' שמעון:											◇
מאי טעמיה דרבי שמעון?												^
גמר נתינה נתינה מערכין, מה להלן חמשים, אף כאן חמשים.												◇
ואימא: בפחות שבערכין												◇
אשר ברכך יי' אלהיך כתיב.												◇
ונילף נתינה נתינה מעבד, מה להלן שלשים, אף כאן שלשים? חדא, דתפשתה מרובה לא תפשתה ועוד, עבד מעבד הוה ליה למילף												◇
ר' שמעון מיכה מיכה גמר.												◇
בשלמא לר' מאיר, היינו דכתיב צאן גורן ויקב, אלא לר' יהודה ורבי שמעון, האי צאן גורן ויקב למה לי?												◇
האי מיבעי ליה לכדתניא:												◇

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה- מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראייה-</p>
---	--

קידושין-האשה נקנית		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
יכול לא יהו מעניקין אלא מצאן גורן ויקב, מנין לרבות כל דבר? ת"ל אשר ברכך יי' אלהיך, א"כ, מה ת"ל צאן גורן ויקב? לומר לך: מה צאן גורן ויקב מיוחדים שישנן בכלל ברכה, אף כל שישנן בכלל ברכה, יצאו כספים, דברי ר' שמעון	[דתניא-ר"ש]										יז
יצאו פרדות.	רבי אליעזר בן יעקב:										יז
ור' שמעון?											יז
פרדות משבחן בגופיהו.	[רבי שמעון]										יז
ורבי אליעזר בן יעקב?											יז
כספים עביד בהו עיסקא.	[רבי אליעזר בן יעקב]										יז
וצריכא דאי כתב רחמנא צאן, הוה אמינא בעלי חיים אין, גידולי קרקע לא, כתב רחמנא גורן ואי כתב גורן, הוה אמינא גידולי קרקע אין, בעלי חיים לא, כתב רחמנא צאן.											יז
יקב למה לי?											יז
למר למעוטי כספים, למר למעוטי פרדות.											יז
(דברים טו) אשר ברכך ה' אלהיך - יכול נתברך בית בגללו מעניקים לו, לא נתברך בית בגללו אין מעניקים לו? ת"ל: (דברים טו) הענק תעניק, מכל מקום אם כן, מה ת"ל אשר ברכך? הכל לפי ברכה תן לו	ת"ר: [ת"ק]										יז
דברים ככתבן, נתברך בית בגללו - מעניקים לו, לא נתברך בית בגללו - אין מעניקים לו א"כ, מה ת"ל, הענק תעניק? דברה תורה כלשון בני אדם.	ר' אלעזר בן עזריה:										יז
עבד עברי - עובד את הבן ואינו עובד את הבת, אמה עבריה - אינה עובדת לא את הבן ולא את הבת, הנרצע והנמכר לעובד כוכבים - אינו עובד לא את - הבן ולא את הבת.	תנו רבנן:										יז
עבד עברי - עובד את הבן ואינו עובד את הבת.	אמר ר':										יז
מנהני מילי?											יז
(דברים טו) ועבדך שש שנים, לך - ולא ליורש	דתנו רבנן:										יז
אתה אומר: לך - ולא ליורש, או אינו אלא לך - ולא לבן?											יז
כשהוא אומר: (שמות כא) שש שנים יעבד - הרי לבן אמור, הא מה אני מקיים ועבדך שש שנים? לך - ולא ליורש.											יז
מה ראת לרבות את הבן ולהוציא את האח?											יז
מרבה אני את הבן, שכן קם תחת אביו ליעדה ולשדה אחוזה.											יז
אדרבה, מרבה אני את האח, שכן קם תחת אחיו ליבום											יז
כלום יש יבום אלא במקום שאין בן, הא יש בן אין יבום.											יז
אלא טעמא דאיכא הא פירכא, הא לאו הכי - אח עדיף, ותיפוק לי דהכא תרתי והכא חדא											יז
שדה אחוזה נמי, מהאי פירכא הוא דקא נפקא ליה לתנא כלום יש יבום אלא במקום שאין בן.											יז
אמה העבריה - אינה עובדת לא את הבן ולא את הבת.											יז
מנהני מילי?											יז
דאמר קרא: (דברים טו) ואף לאמתך תעשה כן, הקישה הכתוב לנרצע, מה נרצע אינו עובד לא את הבן ולא את הבת, אף אמה העבריה אינה עובדת לא את הבן ולא את הבת.	רבי פדא:										יז
והאי לאמתך תעשה כן להכי הוא דאתא? הא מיבעי ליה לכדתניא:											יז
ואף לאמתך תעשה כן - להעניק אתה אומר: להעניק, או אינו אלא לרציעה? כשהוא אומר: (שמות כא) ואם אמר יאמר העבד ולא אמה העבריה - הרי רציעה אמור, הא מה אני מקיים ואף לאמתך תעשה כן? להעניק	[כדתניא]										יז
א"כ, נכתוב קרא לאמתך כן, מאי תעשה? שמעת מינה תרתי.											יז

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה- מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-</p>
--	---

קידושין-האשה נקנית		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
הנרצע והנמכר לעובד כוכבים - אינו עובד לא את הבן ולא את הבת.												◊
נרצע-דכתיב: (שמות כא) ורצע אדוניו את אנו במרצע ועבדו לעולם - ולא את הבן ואת הבת												◊
נמכר לעובד כוכבים מניין?												◊
אמר קרא (ויקרא כה) וחשב עם קונהו - ולא עם יורשי קונהו.	חזקיה:											◊
דבר תורה עובד כוכבים יורש את אביו, שנאמר: וחשב עם קונהו - ולא עם יורשי קונהו, מכלל דאית ליה יורשים	רבא:											◊
גר את העובד כוכבים - אינו מדברי תורה אלא מדברי סופרים	[רבא]											◊
גר ועובד כוכבים שירשו את אביהם עובד כוכבים, גר יכול לומר לעובד כוכבים טול אתה עבודת כוכבים ואני מעות, טול אתה יין נסך ואני פירות, משבאו לרשות גר - אסור	דתנן:											◊
ואי סלקא דעתך דאורייתא, כי לא באו לרשותו נמי כי שקיל - חילופי עבודת כוכבים הוא דקא שקיל אלא מדרבנן, גזירה הוא דעבוד רבנן שמא יחזור לסורו.												◊
במה דברים אמורים - כשירשו, אבל כשנשתתפו - אסור.	תניא נמי הכי:											◊
עובד כוכבים את הגר וגר את הגר - אינו לא מדברי תורה ולא מדברי סופרים												◊
לוה מעות מן הגר שנתגיירו בניו עמו - לא יחזיר לבניו, ואם החזיר - אין רוח חכמים נוחה הימנו.	דתנן:											◊
רוח חכמים נוחה הימנו	והתניא:											◊
לא קשיא: כאן שהורתו ולידתו שלא בקדושה, וכאן שהורתו שלא בקדושה ולידתו בקדושה.												◊
עובד כוכבים יורש את אביו דבר תורה, דכתיב: (דברים ב) כי ירושה לעשו נתתי את הר שעיר.	רב חייא בר אבין א"ר יוחנן:											◊
ודלמא ישראל מומר שאני?												◊
אלא מהכא: (דברים ב) כי לבני לוט נתתי את ער ירושה.												◊
ורב חייא בר אבין מאי טעמא לא אמר כרבא?												◊
מי כתיב (ויקרא כה) וחשב עם קונהו ולא עם יורשי קונהו?												◊
ורבא מאי טעמא לא אמר כרב חייא בר אבין?												◊
משום כבודו דאברהם שאני.												◊
יש בעברי שאין בעבריה, ויש בעבריה שאין בעברי	תנו רבנן:											◊
יש בעברי - שהוא יוצא בשנים, וביובל, ובמיתת האדון, מה שאין כן בעבריה												◊
ויש בעבריה - שהרי עבריה יוצאה בסימנין, ואינה נמכרת ונשנית, ומפדין אותה בעל כורחו, מה שאין כן בעברי.												◊
יש בעברי שאין בעבריה.	אמר מר:											◊
יתירה עליו אמה העבריה, שקונה עצמה בסימנין	ורמינהו:											◊
כגון שיעדה.	רב ששת:											◊
יעדה - פשיטא, גיטא בעיא												◊
מהו דתימא לא ליבטלה הילכתא מינה, קמ"ל.												◊
אי הכי, אמאי יוצאה בסימנין?												◊
ה"ק: אם לא יעדה - יוצאה אף בסימנין.												◊
ואינה נמכרת ונשנית.												◊
מכלל דעבד עברי נמכר ונשנה												◊

<p>מזמרה-statement קשיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof</p>	<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>
מקרא-key:	

קידושין-האשה נקנית		Talmud Navigator										
מזמרה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
רשאי למוכרן (שמות כב) בגניבתו - ולא בכפילו בגניבתו - ולא בזממו, בגניבתו - כיון שנמכר פעם אחת, שוב אי אתה רשאי למוכרן	והתניא:										◊	ית.
לא קשיא: כאן בגניבה אחת, כאן בשתי גניבות.	רבא:										◊	ית.
בגניבתו טובא משמע	א"ל אביי:								◊			ית.
לא קשיא: כאן באדם אחד, כאן בשני בני אדם.	אלא אמר אביי:										◊	ית.
גניבו אלף, ושוה חמש מאות - נמכר וחוזר ונמכר, גניבו חמש מאות, ושוה אלף - אינו נמכר כלל:	ת"ר: [ת"ק]										◊	ית.
אם היה גניבו כנגד ממכרו - נמכר, ואם לאו - אינו נמכר.	ר' אליעזר:										◊	ית.
בהא זכנהו ר"א לרבנן, דמאי שנא גניבו חמש מאות ושוה אלף דאין נמכר? דנמכר כולו אמר רחמנא - ולא חציו, ה"נ נמכר בגניבתו אמר רחמנא - ולא נמכר בחציו גניבתו.	רבא:										◊	ית.
ומפדין אותה בעל כרחו.											◊	ית.
בעל כרחיה דאדון	סבר רבא למימר:										◊	ית.
מאי ניהו? דכתבנא ליה שטרא אדמיה, אמאי? נקיש מרגניתא בידיה, יהיבנא ליה חספא?	א"ל אביי:										◊	ית.
בעל כרחיה דאב, משום פגם משפחה.	אלא אמר אביי:										◊	ית.
אי הכי, עבד עברי נמי נכפינהו לבני משפחה משום פגם משפחה.											◊	ית.
הדר אזיל ומזבין נפשיה.											◊	ית.
ה"נ הדר אזיל ומזבין לה.											◊	ית.
אינה נמכרת ונשנית.	הא קתני:										◊	ית.
ומני?											◊	ית.
ר"ש היא											◊	ית.
מוכר אדם את בתו לאישות ושונה, לשפחות ושונה, לאישות אחר שפחות, אבל לא לשפחות אחר אישות	דתניא: [ת"ק]										◊	ית.
כשם שאין אדם מוכר את בתו לשפחות אחר אישות, כך אין אדם מוכר את בתו לשפחות אחר שפחות.	ר"ש:										◊	ית.
ובפלוגתא דהני תנאי											◊	ית.
(שמות כא) בבגדו בה - כיון שפירש טליתו עליה, שוב אין רשאי למוכרה, דברי ר"ע	דתניא: [ר"ע]										◊	ית.
בבגדו בה - כיון שבגד בה, שוב אין רשאי למוכרה.	ר"א:										◊	ית.
במאי קמיפלגי?											◊	ית.
יש אם למסורת	ר"א סבר:										◊	ית.
יש אם למקרא	ור"ע סבר:										◊	ית.
יש אם למקרא ולמסורת.	ור"ש סבר:										◊	ית.
יעוד, נישואין עושה או אירוסין עושה? נפקא מינה? ליורשה, וליטמא לה, ולהפר נדריה, מאי?	בעי רבה בר אבוה:										◊	ית.
בבגדו בה - כיון שפירש טליתו עליה, שוב אינו רשאי למוכרה	תא שמע:										◊	ית.
זבוני הוא דלא מזבין לה, הא יעודי מייעד לה											◊	ית.
ואי אמרת נישואין עושה, כיון דנישאת - שוב אין לאביה רשות בה, אלא לאו שמע מינה אירוסין עושה.											◊	ית.
הכא בקידושין דעלמא קאי, וה"ק: כיון שמסרה אביה למי שנתחייב בשארה כסותה ועונתה, שוב אין יכול למוכרה.	רב נחמן בר יצחק:										◊	ית.
אין מוכרה לקרובים	ת"ש: [ת"ק]										◊	ית.
מוכרה לקרובים	משום רבי אליעזר אמרו:										◊	ית.

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

קידושין-האשה נקנית		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
שמוכרה אלמנה לכהן גדול, גרושה וחלוצה לכהן הדיוט	ושוין:									■	!	◇	ית:		
האי אלמנה היכי דמי?										^	!		ית:		
אילימא דקדיש נפשה										!	!		ית:		
אלמנה קרי לה?									?		!		ית:		
אלא דקדשה אביה										!	!	◇	ית:		
מי מצוי מזבין לה? והא אין אדם מוכר את בתו לשפחות אחר אישות										?	!		ית:		
הכא בקדושי יעוד, ואלבא דרבי יוסי ברבי יהודה	ואמר רב עמרם א"ר יצחק:									!	!	◇	ית:		
מעוה הראשונות לאו לקידושין ניתנו	דאמר: [רבי יוסי ברבי יהודה]									■	!	◇	ית:		
ואי אמרת נישואין עושה, כיון שנישאת - שוב אין לאביה רשות בה.											!	◇	ית:		
ואלא מאי? אירוסין עושה, ושוין שמוכרה, הא אין אדם מוכר את בתו לשפחות אחר אישות, אלא מאי אית לך למימר? שאני אירוסין דידה מאירוסין דאביה אפילו תימא נישואין עושה, שאני נישואין דידה מנישואין דאביה.											?		ית:		
האי מאי? בשלמא אירוסין מאירוסין שאני, אלא נישואין מנישואין מי שאני.											!		ית:		
ולרב נחמן בר יצחק, דאמר:											?		יט:		
אפילו לרבי יוסי ברבי יהודה מעוה הראשונות לקידושין ניתנו	[רב נחמן בר יצחק]										■	?	◇	יט:	
במאי מוקים לה?											?		יט:		
מוקים לה כרבי אליעזר, דאמר:											!	◇	יט:		
לשפחות אחר שפחות הוא דלא מצוי מזבין לה, אבל לשפחות אחר אישות מצוי מזבין לה.	[רבי אליעזר]										■	!	◇	יט:	
מהו שמייעד אדם לבנו קטן? בנו אמר רחמנא - בנו כל דהו, או דילמא בנו דומיא דדידה, מה הוא גדול, אף בנו גדול?	בעי ריש לקיש:											^	◇	יט:	
[ויקרא כ] איש - פרט לקטן, אשר ינאף את אשת איש - פרט לאשת קטן	רבי זירא, תא שמע:											■	!	◇	יט:
ואי אמרת מייעד, אם כן מצינו אישות לקטן												!	◇	יט:	
ואלא מאי? אינו מייעד, אמאי קא ממעט ליה קרא? תיפשוט מינה דמייעד												?		יט:	
הכא, ביבם בן תשע שנים ויום אחד הבא על יבמתו עסקינו, דמדאורייתא חזיא ליה, מהו דתימא כיון דמדאורייתא חזיא ליה וביאתו ביאה, הבא עליה מתחייב באשת איש, קמ"ל.	רב אשי:											!	◇	יט:	
מאי הוי עלה?													^	יט:	
אין יעוד אלא בגדול, אין יעוד אלא מדעת.	תא שמע, אמר ר' אייבו א"ר ינאי:											■	!	◇	יט:
תרת?												?		יט:	
מה טעם קאמר, מה טעם אין יעוד אלא בגדול? לפי שאין יעוד אלא מדעת.												!	◇	יט:	
ואיבעית אימא: מאי מדעת? מדעת דידה												!	◇	יט:	
[שמות כא] אשר לא יעדה - מלמד שצריך ליעדה	דתני אביי בריה דרבי אבהו:											■	!		יט:
בקדושי יעוד, ואלבא דרבי יוסי ברבי יהודה	הוא תני לה והוא אמר לה:										◆	■	!	◇	יט:
מעוה הראשונות לאו לקידושין ניתנו.	דאמר: [רבי יוסי ברבי יהודה]											■	!	◇	יט:
אפילו תימא לקידושין ניתנו, שאני הכא, דאמר רחמנא יעדה.	רב נחמן בר יצחק:											◆	■	◇	יט:
מאי ר' יוסי בר' יהודה?												^		יט:	

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
---	---

קידושין-האשה נקנית		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
יעדה והפדה - צריך שיהא שהות ביום כדי פדייה, מכאן א"ר יוסי ברבי יהודה: אם יש שהות ביום כדי לעשות עמו שוה פרוטה - מקודשת, ואם לאו - אינה מקודשת	דתניא: ר' יוסי ברבי יהודה											◇
מעוה הראשונות לאו לקידושין ניתנו.	אלמא קסבר: ר' יוסי ברבי יהודה											!
אפילו תימא לקידושין ניתנו, שאני הכא, דאמר רחמנא והפדה.	רב נחמן בר יצחק:											◇
אומר אדם לבתו קטנה צאי וקבלי קידושין, מדרבי יוסי ברבי יהודה, לאו אמר רבי יוסי ברבי יהודה: מעוה הראשונות לאו לקידושין ניתנו? וכי משייר בה שוה פרוטה הווי קידושין, הכא נמי ל"ש.	רבא אמר רב נחמן:											◇
המקדש במלוה שיש עליה משכון - מקודשת, מדרבי יוסי ברבי יהודה, לאו אמר רבי יוסי ברבי יהודה: מעוה הראשונות לאו לקידושין ניתנו? האי הלואה היא והיא גופא משכון היא, וכי משייר בה שוה פרוטה ומייעד הווי קידושין, הכא נמי לא שנא.	ואמר רבא א"ר נחמן:											◇
כיצד מצות יעוד? אומר לה בפני שנים הרי את [מיועדת לי], הרי את מקודשת לי, הרי את מאורסת לי, אפילו בסוף שש ואפילו סמוך לשקיעת החמה, ונוהג בה מנהג אישות ואינו נוהג בה מנהג שפחות	ת"ר: [ת"ק]											◇
אם יש שהות ביום כדי לעשות עמו שוה פרוטה - מקודשת, ואם לאו - אינה מקודשת	רבי יוסי ברבי יהודה:											◇
משל, לאומר לאשה התקדשי לי מעכשיו לאחר שלשים יום, ובא אחר וקידשה בתוך שלשים יום, שמקודשת לראשון.												◇
משל למאן?												^
אילימא משל לרבי יוסי ברבי יהודה												!
הא אם יש שהות ביום כדי לעשות עמו שוה פרוטה - מקודשת, ואם לאו - לא												ז
משל לרבנן.	רב אחא בריה דרבא:											◇
פשיטא												ז
מהו דתימא הא לא אמר ליה מעכשיו, קמ"ל.												!
המוכר את בתו, והלך וקידשה לאחר - שיחך באדון ומקודשת לשני, דברי רבי יוסי ברבי יהודה	תניא אידך: [רבי יוסי ברבי יהודה]											◇
אם רצה לייעד - מייעד	הכמים:											◇
משל, לאומר לאשה הרי את מקודשת לי לאחר שלשים יום, ובא אחר וקידשה בתוך שלשים יום, שמקודשת לשני.												◇
משל למאן?												^
אילימא לרבנן												!
אם רצה לייעד - מייעד	האמר רבנן:											ז
משל לר' יוסי ברבי יהודה.	אלא אמר רב אחא בריה דרבא:											!
פשיטא												ז
מהו דתימא הא לא אמר לה לאחר שלשים יום, קמ"ל.												!
המוכר את בתו, ופסק על מנת שלא לייעד - נתקיים התנאי, דברי ר"מ	תניא אידך: [ר"מ]											◇
אם רצה לייעד - מייעד, מפני שהתנה על מה שכתוב בתורה, וכל המתנה על מה שכתוב בתורה - תנאו בטל.	הכמים:											◇
ולר"מ תנאו קיים?												ז
האומר לאשה הרי את מקודשת לי ע"מ שאין לך עלי שאר כסות ועונה - ה"ז מקודשת ותנאו בטל, דברי ר"מ	והתניא: [ר"מ]											◇
בדבר שבממון תנאו קיים	רבי יהודה:											◇
שאני הכא, דאמר קרא: (שמות כא) לאמה, פעמים שאינו מוכרה אלא לאמה בלבד.	הזקיה:											!

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

קידושין-האשה נקנית	Talmud Navigator										
	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט
ורבנן, האי לאמה מאי עבדי ליה?										⚡	יש:
האי מיבעי להו לכדתניא:										!	יש:
לאמה - מלמד שמוכרה לפסולים	[דתניא]									! ⬛	יש:
והלא דין הוא: אם מקדשה לפסולים, לא ימכרנה לפסולים?										⚡	יש:
מה למקדשה לפסולים - שכן אדם מקדש את בתו כשהיא נערה, ימכרנה לפסולים - שאין אדם מוכר את בתו כשהיא נערה? ת"ל: לאמה, מלמד שמוכרה לפסולין										!	יש:
אם למד שמוכרה לפסולין, הרי כבר נאמר: (שמות כא) אם רעה בעיני אדוניה - שרעה בנישואיה, מה ת"ל לאמה? מלמד שמוכרה לקרובים	ר' אליעזר:									!	יש:
והלא דין הוא: אם מוכרה לפסולין, לא ימכרנה לקרובים?										⚡	כ.
מה למוכרה לפסולין - שאם רצה לייעד מיעד, ימכרנה לקרובים - שאם רצה לייעד אינו מיעד? אמר קרא: לאמה, מלמד שמוכרה לקרובים.										!	כ.
ור"מ?										⚡	כ.
לפסולין נפקא ליה מהיכא דנפקא ליה לר"א, בקרובים סבר לה כרבנן	[ר"מ]									!	כ.
אין מוכרה לקרובים.	דאמרי: [רבנן]									! ⬛	כ.
מוכרה לאביו ואין מוכרה לבנו	תני חדא:									⬛	כ.
אין מוכרה לא לאביו ולא לבנו	ותניא אידך:									⬛	כ.
בשלמא אינו מוכרה לא לאביו ולא לבנו - כרבנן, אלא מוכרה לאביו ואין מוכרה לבנו - כמאן? לא כרבנן ולא כרבי אליעזר										⚡	כ.
לעולם כרבנן, מודו רבנן היכא דאיכא צד יעוד.										!	כ.
(שמות כא) אם בגפו יבא בגפו יצא - בגופו נכנס, בגופו יצא	ת"ר: [ת"ק]									⬛ ⬛	כ.
יחידי נכנס, יחידי יצא.	רבי אליעזר בן יעקב:									⬛ ⬛	כ.
מאי (בגפו) בגופו נכנס בגופו יצא?										^	כ.
לומר, שאינו יוצא בראשי אברים כעבד.	רבא:									!	כ.
ההוא, (שמות כא) מלא תצא כצאת העבדים נפקא	א"ל אביי:									⚡	כ.
אי מהתם, הוה אמינא ניתיב ליה דמי עיניה וניפוק, קמ"ל.										!	כ.
יחידי נכנס, יחידי יצא.	רבי אליעזר בן יעקב:									⬛	כ.
מאי יחידי יצא?										^	כ.
הכי קאמר: יש לו אשה ובנים - רבו מוסר לו שפחה כנענית, אין לו אשה ובנים - אין רבו מוסר לו שפחה כנענית.	רב נחמן בר יצחק:									!	כ.
נמכר במנה והשביח ועמד על מאתים, מנין שאין מחשבין לו אלא מנה? שנאמר: (ויקרא כה) מכסף מקנתו נמכר במאתים והכסוף ועמד על מנה, מנין שאין מחשבין לו אלא מנה? תלמוד לומר: (ויקרא כה) כפי שניו. אין לי אלא עבד הנמכר לעובד כוכבים, הואיל ונגאל בקרובים ידו על התחתונה, נמכר לישראל מנלן? ת"ל: שכיר שכיר לגזירה שוה.	ת"ר:									⬛	כ.
הריני כבן עזאי בשוקי טבריא	אביי:									○	כ.
מכדי הני קראי איכא למידרשינהו לקולא ואיכא למידרשינהו לחומרא, מאי חזית דדרשינהו לקולא? נידרשינהו לחומרא	ההוא מרבנן לאביי:									⚡	כ.
לא סלקא דעתך, מדאקיל רחמנא לגביה	[אביי]									!	כ.
(דברים טו) כי טוב לו עמך - עמך במאכל ועמך במשתה, שלא תהא אתה אוכל פת נקיה והוא אוכל פת קיבר, אתה שותה יין והוא שותה יין חדש, אתה ישן על גבי מוכים והוא ישן על גבי התבן, מכאן אמרו: כל הקונה עבד עברי, כקונה אדון לעצמו.	דתניא:									! ⬛	כ.

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

קידושין-האשה נקנית		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ואימא: הני מילי לענין אכילה ושתיה, כי היכי דלא ליצטער ליה, הא לענין פדיון - נחמיר עליה מדרבי יוסי בר' חנינא												כ
בא וראה כמה קשה אבקה של שביעית, אדם נושא ונותן בפירות שביעית לסוף מוכר את מטלטליו, שנאמר: (ויקרא כה) בשנת היובל תשובו איש אל אחוזתו, וסמך ליה: וכי תמכרו ממכר לעמיתך או קנה מיד עמיתך - דבר הנקנה מיד ליד, לא הרגיש לסוף מוכר את שדותיו, שנאמר: (ויקרא כה) כי ימוך אחיך ומכר מאחוזתו, לא באת לידו עד שמוכר את ביתו, שנאמר: (ויקרא כה) כי ימכור בית מושב עיר חומה.	דתניא, רבי יוסי ברבי חנינא											כ
מאי שנא התם דאמר לא הרגיש, ומאי שנא הכא דאמר לא באת לידו?												כ
כדרב הונא												כ
כיון שעבר אדם עבירה ושנה בה - הותרה לו.	דאמר רב הונא:											כ
הותרה לו סלקא דעתך?												כ
אלא נעשית לו כהיתר.												כ
לא באת לידו עד שמוכר את בתו, שנאמר: (שמות כא) וכי ימכור איש את בתו לאמה, ואע"ג דבתו לא כתיבא בהאי ענינא, הא קמ"ל: ניזבין אינש ברתיה ולא ניזבין בריביתא מאי טעמא? ברתיה מגרעא ונפקא, והא מוספא ואזלא												כ
לא באת לידו עד שלוה בריבית, שנא': (ויקרא כה) וכי ימוך אחיך ומטה ידו עמך, וסמך ליה: אל תקח מאתו וגו'												כ
לא באת לידו עד שמוכר את עצמו, שנאמר: (ויקרא כה) וכי ימוך אחיך ונמכר לך, לא לך אלא לגר שנאמר: (ויקרא כה) לגר, ולא לגר צדק אלא לגר תושב, שנאמר: גר תושב משפחת גר - זה עובד כוכבים, כשהוא אומר לעקר - זה הנמכר לעבודת כוכבים עצמה												כ
התם הא אהדרה קרא	אמר ליה: [אביי]											כ
הואיל והלך זה ונעשה כומר לעבודת כוכבים, אימא: לידחי אבן אחר הנופל? תלמוד לומר: (ויקרא כה) אחרי נמכר גאולה תהיה לו אחד מאחיו יגאלנו.	דתני דבי רבי ישמעאל:											כ
ואימא: גאולה תהיה לו, כי היכי דלא ליטמע בין העובדי כוכבים, הא לענין פדיון - נחמיר עליה מדרבי יוסי ברבי חנינא												כ
תרי קראי כתיבי, כתיב: (ויקרא כה) אם עוד רבות בשנים, וכתוב: (ויקרא כה) ואם מעט נשאר בשנים, וכי יש שנים מרובות ויש שנים מועטות? אלא נתרבה כספו - מכסף מקנתו, נתמעט כספו - כפי שניו.	רב נחמן בר יצחק:											כ
ואימא, הכי קאמר: היכא דעבד תרי ופש ליה ד' - נתיב ליה ד' מכסף מקנתו, עבד ד' ופש ליה תרתי - נתיב תרתי כפי שניו												כ
א"כ, נכתוב קרא אם עוד רבות שנים אם מעט נשאר שנים, מאי בשנים? נתרבה כספו בשנים - מכסף מקנתו, נתמעט כספו בשנים - כפי שניו.												כ
דרשיניהו רב נחמן להני קראי כסיני.	רב יוסף:											כ
(סימן: עבד בית חצאי' בית עבד קרובים)												כ
עבד עברי הנמכר לעובד כוכבים, נגאל לחצאין או אינו נגאל לחצאין? גאולתו (ויקרא כה) גאולתו משדה אחוזה גמר, מה שדה אחוזה אינו נגאל לחצאין, אף האי נמי אינו נגאל לחצאין, או דילמא לקולא אמרינן, לחומרא לא אמרינן?	בעא מיניה רב הונא בר חנינא מרב ששת:											כ
לאו אמרת התם נמכר כולו - ולא חציו? ה"ל נגאל כולו - ולא חציו.	א"ל: [רב ששת]											כ
אם תימצי לומר נגאל לחצאין, משכחת לה לקולא ולחומרא לקולא, זבניה במאה יהב ליה חמשין פלגא דדמי, ואשבח וקם על מאתן, אי אמרת נגאל לחצאין - יהיב ליה מאה ונפיק, ואי אמרת אין נגאל לחצאין - יהיב ליה מאה וחמשין ונפיק.	אביי:											כ
והאמרת: נתרבה כספו - מכסף מקנתו												כ
כגון דאוקיר וזל ואוקיר.												כ
משכחת לה לחומרא, זבניה במאתן יהיב מאה פלגי דדמי, ואיכסף וקם על מאה, אי אמרת נגאל לחצאין - יהיב ליה חמשין ונפיק, ואי אמרת אין נגאל לחצאין - הנך מאה פקדון ניהו גביה, יהיב להו ניהיליה ונפיק.	[אביי]											כ

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

קידושין-האשה נקנית	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
המוכר בית בבתי ערי חומה, נגאל לחצאין או אינו נגאל לחצאין? גאולתו גאולתו משדה אחוזה גמר, מה שדה אחוזה אינה נגאלת לחצאין, אף האי נמי אינו נגאל לחצאין, או דילמא היכא דגלי גלי, היכא דלא גלי לא גלי?	בעא מיניה רב הונא בר חיננא מרב ששת:											כ
ממדרשו של ר"ש נשמע, שלוה וגואל וגואל לחצאין	א"ל: [רב ששת]											כ
(ויקרא כז) אם גאל יגאל - מלמד, שלוה וגואל וגואל לחצאין אמר ר"ש: מה טעם? לפי שמצינו במוכר שדה אחוזה שיפה כחו, שאם הגיע יובל ולא נגאלה חזרת לבעליה ביוכל - הורע כחו שאינו לוח וגואל וגואל לחצאין, מקדיש שהורע כחו, שאם הגיע יובל ולא נגאלה יוצאה לכהנים ביוכל - יפה כחו שלוה וגואל וגואל לחצאין	דתניא: [ר"ש]											כ
האי מוכר בית בבתי ערי חומה נמי הואיל והורע כחו, שאם מלאה לו שנה תמימה ולא נגאלה נחלט, יפה כחו שלוה וגואל וגואל לחצאין.												כ
(ויקרא כז) אם גאל יגאל - מלמד, שלוה וגואל וגואל לחצאין שיכול והלא דין הוא: ומה מוכר שדה אחוזה שיפה כחו, שאם הגיע יובל ולא נגאלה חזרת לבעליה ביוכל - הורע כחו שאין לוח וגואל וגואל לחצאין, מקדיש שהורע כחו, שאם הגיע יובל ולא נגאלה יוצאה לכהנים ביוכל - אינו דין שהורע כחו שאין לוח וגואל וגואל לחצאין. מה למוכר שדה אחוזה - שכן הורע כחו ליגאל מיד, תאמר במקדיש - שיפה כחו ליגאל מיד? מוכר בית בבתי ערי חומה יוכיח, שיפה כחו ליגאל מיד, ואין לוח וגואל וגואל לחצאין	איתיביה:											כ
לא קשיא: הא רבנן, הא ר"ש.												כ
לוח וגואל וגואל לחצאין	תני חדא:											כא
אין לוח וגואל וגואל לחצאין	ותניא אידך:											כא
ל"ק: הא רבנן, הא ר"ש.												כא
(סי' חרש חבש זמן)												כא
איכא למיפרך: מה למוכר בית בבתי ערי חומה - שכן הורע כחו ליגאל לעולם, תאמר במקדיש - שיפה כחו ליגאל לעולם?	רב אחא בריה דרבא לרב אשי:											כא
משום דאיכא למימר ניהדר דינא, תיתי במה הצד מוכר שדה אחוזה יוכיח, שיפה כחו ליגאל לעולם, ואין לוח וגואל וגואל לחצאין. מה למוכר שדה אחוזה - שכן הורע כחו ליגאל מיד מוכר בית בבתי ערי חומה יוכיח. וחזר הדין: לא ראי זה כראי זה, הצד השוה שבהן - שנאלין, ואין לוח וגואל וגואל לחצאין, אף אני אביא מקדיש - שנאל, ואין לוח וגואל וגואל לחצאין.	רב אחא סבא לרב אשי:											כא
איכא למיפרך: מה להצד השוה שבהן - שכן הורע כחו ליגאל בשנה שניה, תאמר במקדיש - שיפה כחו ליגאל בשנה שניה?	מר זוטרא בריה דרב מרי לרבינא:											כא
משום דאיכא למימר: עבד עברי הנמכר לעובד כוכבים יוכיח, שיפה כחו ליגאל בשנה שניה, ואין לוח וגואל וגואל לחצאין.	א"ל רבינא:											כא
המוכר בית בבתי ערי חומה, נגאל לקרובים או אין נגאל לקרובים? גאולתו גאולתו משדה אחוזה גמר, מה שדה אחוזה אינה נגאלת לחצאין ונגאלת לקרובים, אף האי נמי אין נגאל לחצאין ונגאל לקרובים, או דילמא כי כתיבא גאולה - בחצאין הוא דכתיב, בקרובים לא כתיב?	בעא מיניה רב הונא בר חיננא מרב ששת:											כא
אינו נגאל.	א"ל: [רב ששת]											כא
(ויקרא כה) בכל גאולה תתנו - לרבות בתים ועבד עברי	איתיביה:											כא
מאי לאו בתי ערי חומה												כא
לא, בתי חצרים.												כא
בתי חצרים, בהדיא כתיב בהו: (ויקרא כה) על שדה הארץ יחשב												כא
ההוא לקובעו חובה, ואליבא דרבי אליעזר												כא
(ויקרא כה) וגאל את ממכר אחיו - רשות, אתה אומר: רשות, או אינו אלא חובה? ת"ל: (ויקרא כה) ואיש כי לא יהיה לו גואל, וכי יש אדם בישראל שאין לו גואלים? אלא זה שיש לו ואינו רוצה ליקח שהרשות בידו, דברי רבי יהושע	דתניא: [ת"ק]											כא
וגאל את ממכר אחיו - חובה, אתה אומר: חובה, או אינו אלא רשות? ת"ל: בכל גאולה תתנו, הכתוב קבעו חובה.	ר"א:											כא

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

קידושין-האשה נקנית		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
בשלמא למ"ד, לרבות בתי ערי חומה, היינו דכתיב בכל, אלא למ"ד לרבות בתי חצרים, מאי בכל?	רבנן לרב אשי, ואמרי לה רבינא לרב אשי:									⚡		כא			
קשיא.										■		כא			
מה ת"ל יגאלנו יגאלנו יגאלנו ג' פעמים? לרבות כל הגאולות שנגאלות כסדר הזה	איתיביה אביי:									⚡	◇	כא			
מאי לאו בתי ערי חומה ועבד עברי?										⚡		כא			
לא, בתי חצרים ושדה אחוזה.										!	◇	כא			
בתי חצרים ושדה אחוזה, בהדיא כתיב: על שדה הארץ יחשב										⚡	◇	כא			
לקרוב קרוב קודם	כדאמר רב נחמן בר יצחק:									!	◇	כא			
ה"ג לקרוב קרוב קודם.										!		כא			
היכא איתמר דר"נ בר יצחק?										^		כא			
עבד עברי הנמכר לישראל, נגאל לקרובים או אינו נגאל לקרובים?	אהא דאיבעיא להו:									!	◇	כא			
אליבא דרבי לא תבעי לך										!		כא			
מי שאינו נגאל באלה נגאל בשש	דאמר: [רבי]									!		כא			
אלמא לא מיפרק										!		כא			
כי תבעי לך - אליבא דרבנן, מאי? יליפנין שכיר ולא דרשי יגאלנו, או דילמא יגאלנו - לזה ולא לאחר?										!	◇	כא			
בכל גאולה תתנו - לרבות בתים ועבד עברי	ת"ש:									⚡	!	◇	כא		
מאי לאו בתי ערי חומה ועבד עברי הנמכר לישראל.										⚡	!	כא			
לא, עבד עברי הנמכר לעובד כוכבים.										!	!	◇	כא		
עבד עברי הנמכר לעובד כוכבים, בהדיא כתיב ביה: (ויקרא כה) או דודו או בן דודו יגאלנו.										⚡	!	◇	כא		
ההוא לקובעו חובה, ואפי' לרבי יהושע.										!	!	◇	כא:		
מה ת"ל (ויקרא כה) יגאלנו יגאלנו יגאלנו ג' פעמים? לרבות כל הגאולות שנגאלות כסדר הזה	ת"ש:									⚡	!	◇	כא:		
מאי לאו בתי ערי חומה ועבד עברי הנמכר לישראל.										⚡	!	כא:			
לא, בתי חצרים ושדה אחוזה.										!	!	◇	כא:		
בתי חצרים, בהדיא כתיב בהו: (ויקרא כה) על שדה הארץ יחשב										⚡	!	◇	כא:		
לקרוב קרוב קודם.	רב נחמן בר יצחק:									!	!	◇	כא:		
והנרצע נקנה ברציעה.												■	כא:		
דכתיב: (שמות כא) ורצע אדוניו את אזנו במרצע וגו'.												■	◇	כא:	
וקונה את עצמו ביובל ובמיתת האדון.												■	<	כא:	
דכתיב: ועבדו - ולא את הבן ולא את הבת, לעולם - לעולמו של יובל.												■	◇	כא:	
מרצע - אין לי אלא מרצע מנין לרבות הסול, והסירא, והמחט, והמקדח, והמכתב? ת"ל: (דברים טו) ולקחת - לרבות כל דבר שנקח ביד, דברי ר' יוסי בר' יהודה	תנו רבנן: [ת"ק]											◆	■	◇	כא:
מה מרצע מיוחד של מתכת, אף כל של מתכת.	רבי:											◆	■	◇	כא:
ד"א: המרצע - להביא המרצע הגדול.												■	◇	כא:	
כשהן רוצעים, אין רוצעים אלא במילתא	רבי אלעזר, יודן בריבי היה דורש:											◆	■	◇	כא:
אין עבד עברי כהן נרצע, מפני שנעשה בעל מים וא"ת במילתא הם רוצעים, היאך עבד עברי כהן יעשה בעל מום? הא אין נרצע אלא בגובה של און.	והכ"א:											◆	■	◇	כא:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-!</p>
מקרא-key:	

קידושין-האשה נקנית		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
במאי קמיפלגי?												א	כא:
דרבי דריש כללי ופרטי, ולקחת - כלל, מרצע - פרט, באזוני ובדלת - חזר וכלל, כלל ופרט וכלל אי אתה דן אלא כעין הפרט, מה הפרט מפורש של מתכת אף כל של מתכת.	[רבי]											!	כא:
ר' יוסי דריש ריבוי ומיעוטי, ולקחת - ריבה, מרצע - מיעט, באזוני ובדלת - חזר וריבה, ריבה ומיעט וריבה - ריבה הכל, מאי רבי? רבי כל מילי, מאי מיעט? מיעט סם.	[רבי יוסי]											!	כא:
המרצע - להביא מרצע הגדול.	אמר ר:											!	כא:
מאי משמע?												א	
(בראשית לב) הירך - המיומנת שבירך	כדאמר רבא:											!	כא:
ה"נ המרצע - מיוחד שבמרצעין.												!	כא:
כשהן רוצעין, אין רוצעין אלא במילתא	רבי אלעזר, יודן בריבי היה דורש:											!	כא:
אין עבד עברי כהן נרצע, מפני שנעשה בעל מום.	והכ"א:											!	כא:
ויעשה בעל מום												ז	כא:
אמר קרא: (ויקרא כה) ושב אל משפחתו, למוחזק שבמשפחתו.	רבה בר רב שילא:											!	כא:
עבד עברי כהן, מהו שימסור לו רבו שפחה כנענית? חידוש הוא, לא שנא כהנים ול"ש ישראל, או דילמא שאני כהנים, הואיל וריבה בהן הכתוב מצות יתירות?	איבעיא להו:											א	כא:
מותר	רב:											!	כא:
אסור.	שמואל:											!	כא:
כי הויתו בי מר שמואל, באיסקומדרי איטלליתו? מ"ט לא תימרו לי' מהא	רב נחמן לרב ענן:											ז	כא:
אין עבד עברי כהן נרצע מפני שנעשה בעל מום	חכמים:											ז	כא:
וא"ת אין רבו מוסר לו שפחה כנענית, תיפוק לי דבעינא (שמות כא) אהבתי את אדוני את אשתי ואת בני וליכא												ז	כא:
תו לא מידי.												■	כא:
כהן, מהו ביפת תואר? חידוש הוא, לא שנא כהן ולא שנא ישראל, או דילמא שאני כהנים, הואיל וריבה בהן מצות יתרות?	איבעיא להו:											א	כא:
מותר	רב:											!	כא:
אסור	שמואל:											!	כא:
בביאה ראשונה - דכ"ע לא פליגי דשרי, דלא דברה תורה אלא כנגד יצר הרע, כי פליגי - בביאה שניה												■	כא:
מותר	רב:											■	כא:
אסור	שמואל:											■	כא:
רב אמר מותר, הואיל ואישתריא אישתרי	[רב]											■	כא:
ושמואל אמר אסור, דהא הואי לה גיורת, וגורת לכהן לא חזיא.	[שמואל]											■	כא:
א"ד: בביאה שניה - כ"ע לא פליגי דאסירא, דהואי לה גיורת, כי פליגי - בביאה ראשונה												■	כא:
מותר, דהא לא דברה תורה אלא כנגד יצר הרע	רב:											■	כא:
אסור, כל היכא דקרינא ביה (דברים כא) והבאתה אל תוך ביתך, קרינא ביה וראית בשביה, כל היכא דלא קרינא ביה והבאתה אל תוך ביתך, לא קרינא ביה וראית בשביה.	שמואל:											■	כא:
וראית בשביה - בשעת שביה	ת"ר:											■	כא:
אשת - ואפילו אשת איש												■	כא:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

קידושין-האשה נקנית	Talmud Navigator												
	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
יפת תואר - לא דברה תורה אלא כנגד יצר הרע, מוטב שיאכלו ישראל בשר תמותות שחוטות ואל יאכלו בשר תמותות נבילות											■	◇	כא:
(דברים כא) וחשקת - אע"פ שאינה נאה											■	◇	כב.
בה - ולא בה ובחברתה											■	◇	כג.
ולקחת - ליקחוץ יש לך בה											■	◇	כד.
לך לאשה - שלא יקח שתי נשים, אחת לו ואחת לאביו, אחת לו ואחת לבנו,											■	◇	כה.
(דברים כא) והבאתה - מלמד שלא ילחצנה במלחמה.											■	◇	כז.
(שמות כא) אם אמר יאמר - עד שיאמר וישנה.	ת"ר:										■	◇	כח.
אמר - בתחילת שש ולא אמר בסוף שש - אינו נרצע, שנאמר: (שמות כא) לא אצא חפשי, עד שיאמר בשעת יציאה.											■	◇	כט.
אמר בסוף שש ולא אמר בתחילת שש - אינו נרצע, שנאמר: אם אמר יאמר העבד, עד שיאמר כשהוא עבד.											■	◇	ל.
אמר בתחילת שש ולא אמר בסוף שש - אינו נרצע, שנאמר: לא אצא חפשי.	אמר מר:										■	◇	לא.
מאי איריא מלא אצא חפשי? תיפוק ליה דבעינן (שמות כא) אהבתי את אדוני את אשתי ואת בני וליכא ותו, אמר בסוף שש ולא אמר בתחילת שש - אינו נרצע, שנאמר: העבד. אטו סוף שש לאו עבד הוא?										⚡			לב.
בתחילת פרוטה אחרונה, בסוף פרוטה אחרונה.	רבא:									!		◇	לג.
לו אשה ובנים ולרבו אין אשה ובנים - אינו נרצע, שנאמר: (דברים טו) כי אהבך ואת ביתך לרבו אשה ובנים ולו אין אשה ובנים - אינו נרצע, שנאמר: אהבתי את אדוני את אשתי ואת בני הוא אוהב את רבו ורבו אינו אוהבו - אינו נרצע, שנאמר: (דברים טו) כי טוב לו עמך	ת"ר:										■	◇	לד.
רבו אוהבו והוא אינו אוהב את רבו - אינו נרצע, שנאמר: כי אהבך											■	◇	לה.
הוא חולה ורבו אינו חולה - אינו נרצע, שנאמר: כי טוב לו עמך											■	◇	לו.
רבו חולה והוא אינו חולה - אינו נרצע, שנאמר: עמך.											■	◇	לז.
שניהם חולין, מאי? עמך בעינן והא איכא, או דילמא כי טוב לו עמך בעינן והא ליכא?	בעי רב ביבי בר אבוי:										^	◇	לח.
תיקו.											■		לט.
כי טוב לו עמך - עמך במאכל עמך במשתה, שלא תהא אתה אוכל פת נקיה והוא אוכל פת קיבר, אתה שותה יין ישן והוא שותה יין חדש, אתה ישן על גבי מוכין והוא ישן על גבי תבן, מכאן אמרו: כל הקונה עבד עברי, כקונה אדון לעצמו.	ת"ר:										■	◇	לכ.
(ויקרא כה) ויצא מעמך הוא ובניו עמו - א"ר שמעון: אם הוא נמכר, בניו ובנותיו מי נמכרים? מכאן, שרבו חייב במזונות בניו	ת"ר: [רבי שמעון]										■	◇	למ.
כיוצא בדבר אתה אומר: אם בעל אשה הוא ויצאה אשתו עמו - א"ר שמעון: אם הוא נמכר, אשתו מי נמכרה? מכאן, שרבו חייב במזונות אשתו.	[רבי שמעון]										■	◇	לנ.
וצריכא דאי אשמועינן בניו, משום דלא בני מיעבד ומיכל ניהו, אבל אשתו דבת מיכל ומיעבד היא - אימא תעביד ותיכול ואי אשמועינן אשתו, דלאו דירכה להדורי, אבל בניו דירכיהו להדורי - אימא לא, צריכא.											■	◇	לו.
אילו נאמר אזנו בדלת, הייתי אומר: ידקור כנגד אזנו בדלת, דלת אין, אזנו לא.	ת"ר:										■		לב.
ואזן לא? והכתיב: (שמות כא) ורצע אדוניו את אזנו במרצע											⚡		לז.
אלא הייתי אומר: ירצענה לאזן מאבראי, ויניחנה על הדלת וידקור כנגד אזנו בדלת? תלמוד לומר: באזנו ובדלת, הא כיצד? דוקר והולך עד שמגיע אצל דלת.											■	◇	לח.
דלת - שומע אני בין עקורה בין שאינה עקורה? ת"ל: מזוזה, מה מזוזה מעומד, אף דלת נמי מעומד.											■	◇	לט.

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

קידושין-האשה נקנית		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
רבן יוחנן בן זכאי היה דורש את המקרא הזה כמין חומר: מה נשתנה און מכל אברים שבגוף? אמר הקב"ה: און ששמעה קולי על הר סיני בשעה שאמרתי (ויקרא כה) כי לי בני ישראל עבדים - ולא עבדים לעבדים, והלך זה וקנה אדון לעצמו - ירצע.	[רבן יוחנן בן זכאי]											◇
ור"ש ב"ר היה דורש את המקרא הזה כמין חומר: מה נשתנה דלת ומזוזה מכל כלים שבבית? אמר הקב"ה: דלת ומזוזה שהיו עדים במצרים, בשעה שפסחתי על המשוקף ועל שתי המזוזות ואמרתי כי לי בני ישראל עבדים - ולא עבדים לעבדים, והוצאתים מעבדות לחירות, והלך זה וקנה אדון לעצמו - ירצע בפניהם.	[רבי שמעון בן רבי]											◇
עבד כנעני נקנה בכסף ובשטר ובחזקה, וקונה את עצמו בכסף על ידי אחרים, ובשטר על ידי עצמו, דברי רבי מאיר.	[רבי מאיר]											◆
בכסף ע"י עצמו, ובשטר ע"י אחרים, ובלבד שיהא הכסף משל אחרים.	הכמים:											◆
מגלן?												^
דכתיב: (ויקרא כה) והתנחלתם אותם לבניכם אחריכם לרשת אחוזה, הקישן הכתוב לשדה אחוזה, מה שדה אחוזה נקנה בכסף, בשטר ובחזקה, אף עבד כנעני נקנה בכסף, בשטר ובחזקה.												◇
אי מה שדה אחוזה חוזרת לבעלים ביובל, אף עבד כנעני חוזר לבעלים ביובל?												ז
תלמוד לומר: (ויקרא כה) לעולם בהם תעבדו.												!
אף בחליפין.	תנא:											◇
ותנא דידן?												ז
מילתא דליתא במטלטלין קתני, מילתא דאיתא במטלטלין לא קתני.												!
עבד כנעני נקנה במשיכה, כיצד? תקפו ובא אצלו - קנאו, קראו ובא אצלו - לא קנאו.	שמואל:											◇
בשלמא לתנא דידן, מילתא דאיתא במטלטלי לא קתני, דליתא במטלטלי קתני, אלא לתנא ברא נתני משיכה.												ז
כי קתני - מילתא דאיתא בין במקרקעי בין במטלטלי, משיכה דבמטלטלי איתא במקרקעי ליתא - לא קתני.												!
כיצד? תקפו ובא אצלו - קנאו, קראו ובא אצלו - לא קנאו.	[שמואל]											◇
וקראו לא?												ז
כיצד במסירה? אחזה בטלפה, בשערה, באוכף שעליה, בשליף שעליה, בפרומביא שבפיה, ובזוג שבצוארה - קנאה כיצד במשיכה? קורא לה והיא באה, או שהכישה במקל ורצתה לפניו, כיון שעקרה יד ורגל - קנאה.	והתניא: [ת"ק]											◆
עד שתהלך לפניו מלא קומתה.	רבי אסי ואמרי לה ר' אחא:											◆
בהמה אדעתא דמרה אולה, עבד אדעתיה דנפשיה קאזיל.	אמרי:											!
עבד קטן כבהמה דמי.	רב אשי:											◇
כיצד בחזקה? התיר לו מנעלו, או הוליך כליו אחריו לבית המרחץ, הפשיטו, הרחיצו, סכו, גרדו, הלבישו, הנעילו, הגביהו - קנאו.	תנו רבנן:											◇
לא תהא חזקה גדולה מהגבהה, שהגבהה קונה בכל מקום.	רבי שמעון:											◇
מאי קאמר?												ז
הגביהו הוא לרבו - קנאו, הגביהו רבו לו - לא קנאו.	רב אשי:											!
לא תהא חזקה גדולה מהגבהה, שהגבהה קונה בכל מקום.	רבי שמעון:											!
השתא דאמרת הגביהו הוא לרבו קנאו, אלא מעתה, שפחה כנענית תקנה בביאה.												ז
כי קאמרין - זה נהנה וזה מצטער, הכא זה נהנה וזה נהנה הוא.												!
שלא כדרכה מאי איכא למימר?												ז

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- key-מקרא-:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-</p>
---	---

קידושין-האשה נקנית		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
מאן לימא לן דלאו הנאה אית להו לתרוייהו? ועוד משכבי אשה כתיב, הקישה הכתוב כדרכה לשלא כדרכה.	רב אחיי בר אדא דמן אחא:												כב: ◇
ר' יהודה הנדואה גר שאין לו יורשין הוה, חלש, על מר זוטרא לשיולי ביה, חזייה דתקיף ליה עלמא טובא, אמר ליה לעבדיה: שלוף לי מסנאי ואמטינהו לביתא.	[מר זוטרא]												כב: ◇
גדול הוה, זה פירש למיתה וזה פירש לחיים	איכא דאמרי:												כב: ◇
ואיכא דאמרי: קטן הוה, ודלא כאבא שאול	איכא דאמרי:												כג: ◇
גר שמת ובזבזו ישראל נכסיו, והיו בהן עבדים, בין גדולים בין קטנים - קנו עצמן בני חורין	דתניא: [ת"ק]												כג: ◇
גדולים - קנו עצמן בני חורין, קטנים - כל המחזיק בהן זכה בהן.	אבא שאול:												כג: ◇